

управялъ всички ти клонове на администрацията. Кралътъ ставалъ на 3 или на 4 часътъ сутрента, тутакси зималъ книги и писалъ рѣшения. На всякадѣ той се грижилъ да се пази добръ редъ и на народътъ скоро да се дава правосѣдие; често обикалялъ области ти и самъ нагледовалъ да ли се изпълняватъ заповѣди ти. Той издалъ заповѣдъ, да не са селяне ти до толкова зависими отъ землевладѣлци ти. У дома си Фридрихъ живѣлъ много пестовно, нѣ не жалилъ пари ти за хубави сгради. Между друго той направилъ близу до Потсдамъ хубави ти кралюви дворово Санъ-Суси, дѣто много обичалъ да живѣе. Близу до Санъ-Суси имало водѣница, която прѣчила да се направи кралска та градина. Упоритий селянинъ никакъ не штѣлъ да я продаде на кралътъ. Кралътъ се расърдилъ и му реклъ: »знаешъ ли ти, че азъ, ако искамъ, мога дати зема водѣница та безъ пари?« — »можешъ, отговорилъ водѣнчарътъ, ако да нѣмаше въ Берлинъ съдници.« Фридриху угодило такъво увѣрение въ пруски ти съдилишта, та оставилъ водѣнчарътъ на мира. Кога искалъ да си отпочине отъ правителствени ти грижи зималъ свирка и си свирилъ, или пѣкъ се раговарялъ съ учени и образовани людие най-много съ чужденци, што се намирали тамо на служба у него. (Доклѣ не позналъ Волтера пд-отблизу, той много го почиталъ).

Прѣемникъ на Фридриха II билъ *Фридрихъ Вилхелмъ II* (1786—1797), въ негово то цароване Прусия много земи добила отъ второ то и отъ трето то раздѣляване на Польша.

Иосифъ II. Въ Австрия прѣемникъ на Мария Терезия билъ синъ ѝ Иосифъ II (1780—1790). Той оште пд-отъ напрѣдъ бѣлъ приялъ титла германски царь (слѣдъ смъртъта на башта си Франца I); нѣ зашто то въ тия врѣмена, заедно съ тая титла била свѣрзана много малко власть,